

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 33228-09-13 דאדא שיווק נעלים בע"מ ואח' נ' מול הים נכסים והשכרות (2004)
בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט עזריה אלקלעי

התובעות 1. דאדא שיווק נעלים בע"מ

2. קאמאו שיווק נעליים בע"מ

נגד

הנתבעות 1. מול הים נכסים והשכרות (2004) בע"מ

2. מול הים תחזוקה (2004) בע"מ

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 21](#)

פסק דין

1. עניינה של תביעה זו הינה בסכסוך מורכב ומסועף שהתגלע בין התובעות לבין בעלי מחצית ממניות התובעת 2 (להלן: "קאמאו") המוחזקות על ידי האדונים אליק ויהודית טל (להלן: "טל").
2. בין "קאמאו" לבין טל מתברר סכסוך הקשור בענייניה הכספיים של התובעת 1 (להלן: "דאדא") וזאת בפני כב' הבורר, השופט בדימוס אמנון סטרשנוב (להלן: "הבורר").
3. הסכסוך בין הצדדים העסיק ועודו מעסיק ערכאות שונות בעניינים שונים, כאשר התביעה שבפניי מתמקדת בהחלטת הבורר המתייחסת להחזרת ערבויות שנמסרו על ידי חברת "דאדא" לנתבעות (להלן: "מול הים").

טענות התובעות

4. "דאדא" שכרה חנות בקניון "מול הים" באילת.
5. "קאמאו" הינה בעלת מחצית מהון המניות של "דאדא" והמחצית השניה של מניות "דאדא" מוחזקות על ידי טל.
6. בין "קאמאו" לבין טל מתברר סכסוך הקשור לענייניה הכספיים של "דאדא" בפני הבורר.

7. הנתבעת 1 מחזיקה בסך של 166,684₪ והנתבעת 2 מחזיקה בסך של 21,581₪, אשר שימשו כערבויות של "דאדא" לקניון ביחס לתקופת פעילותה של "דאדא".
8. במהלך הבוררות פיצל הבורר את החנויות שהיו בבעלות "דאדא" כך שחלקן עברו ל"קאמאו" וחלקן לטל. בנוסף, החל מחודש אוקטובר 2010 חדלה "דאדא" מלפעול, בהתאם להחלטת הבורר ובהסכמת "קאמאו" וטל.
9. ביום 15/08/11 קבע הבורר כי יש לבטל את הערבויות של "דאדא" לנתבעות וכי על כל צד, דהיינו "קאמאו" וטל, להפקיד ערבויות עצמאיות ונפרדות אצל הנתבעות, כל אחד ביחס לחנויות שהועברו אליו, וכי את הערבויות שהופקדו עבור "דאדא" יש להשיב ל"דאדא".
10. "קאמאו" פעלה בהתאם והפקידה את הערבויות מצידה, אולם למיטב ידיעתה של "דאדא", טל טרם הפקידו את הערבויות מצדם.
11. נציג התובעות פנה פעם אחר פעם לנתבעות בבקשה לשחרר את הערבויות ולהחזירן ל"דאדא", אולם הן לא עשו כן.
12. בין לבין, ניתן ביום 19/02/12 פסק בוררות חלקי במסגרתו חזר הבורר על החלטתו מיום 15/08/11, לפיה יש לשחרר את הערבויות שנמצאות אצל הנתבעות לטובת "דאדא".
13. פסק בוררות זה, ככל שהוא נוגע לשחרור כספי עירבון, אושר בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ביום 21/06/12 בתיק [הפ"ב 4006-04-12](#) (להלן: "פסק דינה של כב' השופטת שבח").
14. טל פנו בבקשה לבורר שלא לשחרר את הערבויות לטובת "דאדא", אך בקשתם נדחתה, ותובענה שהגישו טל לבית משפט השלום, ובה עתרו לפסק דין הצהרתי שימנע את שחרור הערבויות, נדחתה אף היא.
15. הנתבעות פנו מיוזמתן ביום 04/07/13 לבורר בבקשה להכריע מה ייעשה עם הערבויות והודיעו כי יכבדו כל החלטה שלו בעניין זה.
16. ביום 11/07/13 ניתנה החלטה על ידי הבורר ובה חזר על החלטתו בפסק הבוררות והורה לנתבעות באופן ישיר לשחרר את כספי העירבון לחברת "דאדא".
17. חרף עובדה זו, לא שחררו הנתבעות את הכספים לידי "דאדא" בטענה לפיה טל מתנגדים לשחרור העירבון בטרם אושרה החלטת הבורר בבית המשפט.

טענות הנתבעות

18. נכון למועד כתב ההגנה, מחזיקות שתי הנתבעות בפיקדון כספי בסכום כולל של 188,265₪, שהופקד אצלן בעקבות הסכם שכירות שנחתם בינן לבין "דאדא".
19. ידוע לנתבעות כי התובעות וטל מצויים בהליכים משפטיים בפני הבורר מזה תקופה ממושכת בנושאים שונים, ובכלל זה, בעניין הפיקדון.
20. הנתבעות נדרשו על ידי טל להימנע מלהעביר את כספי הפיקדון לתובעות, או לכל גורם אחר, בטענה כי העברת הכספים תגרום להם לנזקים חמורים, אשר יושתו על הנתבעות.
21. לעומת זאת, דרשו התובעות את העברת כספי הפיקדון לדאדא תוך טענה כי עיכוב העברת הכספים גורם להם לנזקים, אשר אף לטענתן, יושתו על הנתבעות.
22. כל אחד מהצדדים העביר לנתבעות החלטות או פסקי דין שונים של הבורר ושל בית המשפט, התומכים בטענות כל אחד מהם. אולם, ההחלטות ניתנות לפרשנויות שונות, במיוחד כשהנתבעות אינן צד להליכים שבין התובעות לטל.

23. הנתבעות אינן צד לסכסוך והינן אדישות לחלוטין לגבי זהות הגורם אליו יש להעביר את כספי הפיקדון. מאחר שכל אחד מהצדדים עותר לקבלת הפיקדון לידי, ובהעדר החלטה שיפוטית מכריעה, נותרו הנתבעות במלכוד.
24. ביום 11/07/13 ניתנה החלטת הבורר המורה על העברת כספי הפיקדון ל"דאדא", אולם אז התקבל אצל הנתבעות מכתב של ב"כ טל, הדורש כי לא תבוצע כל פעולה עד לאישור החלטת הבורר כדין. תוכן מכתב זה הועבר לתובעות שהתבקשו לפנות בבקשה לבית המשפט לאישור החלטת הבורר.
25. עד למועד זה לא אושרה ההחלטה והנתבעות נותרו כאבן ניגוח בין התובעות לבין טל.

הודעת צד ג' ששלחו הנתבעות לטל

26. הנתבעות הגישו הודעה צד ג' נגד טל ובה טענו כי אם יחייב בית המשפט את הנתבעות בנזקי עיכוב העברת הפיקדון לתובעות עקב התנגדות טל, יהיה על טל לשאת בנזקים אלו, שכן העיכוב נגרם עקב דרישתם שלהם.

הגנת טל בפני הודעת צד ג'

27. לטענת טל, פסקי הבורר לא אושרו על ידי בית המשפט, ולפיכך אינם מחייבים.
28. התובעות הגישו שתי בקשות לאישור פסק בורר, אולם בקשותיהן נדחו.
29. חרף דחיית הבקשות לאישור פסק בורר, פנו התובעות לבקש מהנתבעות את העברת הכספים.
30. הנתבעות נהגו כדין כאשר לא שחררו את הכספים בלא אישור מבית המשפט.

דיון והכרעה

31. הגיעה העת לשים קץ לפרשת "החזרת כספי הערבות ל"דאדא" לפי החלטת הבורר", כאשר נעלה מכל ספק הוא כי החלטתו של הבורר הינה ברורה, חד משמעית ומחייבת, ומסתבר שטל עשו כל שביכולתם כדי לתקוע מקל בגלגלי השבת כספי הערבות לידי "דאדא".
32. כבר ביום 15/08/11 קבע הבורר בהחלטתו:

"בפניי בקשת התובעת למתן פסק בוררות חלקי, לשחרור הערבויות הבנקאיות... הנני מחליט כדלהלן:

1. נוכח הפיצול שנעשה בהסכמה בחלוקת החנויות בין הצדדים... אינני רואה שום הצדקה שהחברה תמשיך לשאת בערבויות כולן, ומן הראוי לפצל את הערבויות כך שכל צד ישא בערבויות המתייחסות לחנות שבבעלותו, כפי שהדבר נעשה לגבי דמי השכירות. לפיכך, הנני מורה לבטל את הערבויות של חברת דאדא לקניון, בתוך 14 יום מהיום, וכי כל צד יפקיד בהנהלת מול הים את הערבויות המתייחסות לחנותו הוא בלבד".

33. ביום 19/02/12 נתן הבורר פסק בוררות חלקי ובסעיף 29 לפסק דינו קבע:
- "בשולי פסק הבוררות ונוכח בקשת ב"כ התובעת מיום 30.1.12, הנני חוזר על האמור בהחלטתי מיום 15.8.11 ואשר, למרבה הצער, טרם**

מולאה על-ידי הנתבעים - ומורה לבטל את הערבויות של חברת דאדא לקניון באילת, כשעל כל צד להפקיד בהנהלת מול הים את הערבויות המתייחסות לחנות אותה הוא מנהל (חנות 19 ע"י התובעת וחנות מס. 5 ע"י הנתבעים)".

34. אמנם, כב' השופטת שבח לא אישרה ביום 02/09/12 את סעיף 3 לפסיקתא, אך בפסק דינה מיום 21/06/12 אישרה כב' השופטת שבח את סעיף 29 בפסק הבוררות החלקי, העוסק, כפי שניתן לראות לעיל, בהשבת הערבויות ל"דאדא" וביטלה רק את סעיפים ה' (9-11) וו' (12-13) לפסק הבורר. כך, בניגוד לטענת טל, פסק הבורר בעניין השבת הערבות אושר על ידי בית המשפט המחוזי.

35. ביום 04/07/13 פנו הנתבעות מיוזמתן ישירות לבורר במכתב ובו ביקשו כי יכריע למי מהצדדים עליהם להעביר את כספי הפיקדון, תוך שצינו במכתב זה כי הנתבעות אדישות ביחס לשאלה מי מהצדדים יקבל את הפיקדון. ממכתבן עולה כי הן יכבדו את החלטת הבורר.

36. בעקבות פניית הנתבעות, נתן הבורר ביום 11/07/13 החלטה נוספת ובה חזר ופירט את החלטותיו בעניין הערבות, תוך שציין בהחלטתו כי פסק דינו החלקי בעניין הפיקדון אושר על ידי בית המשפט המחוזי, בקובעו בסעיף 5 להחלטתו במפורש:

"סוף דבר - הנני מורה לחברות מול הים נכסים והשכרות (2004) בע"מ ו- מול הים תחזוקה (2004) בע"מ להעביר לאלתר לידי חברת דאדא שיווק בע"מ, את הפקדונות המוחזקים על-ידם, בסך כולל של 188,265 ש"ח".

37. סבור אני כי כאשר פנו הנתבעות לבורר ישירות וביקשו את הכרעתו, הן הסכימו להכפיף עצמן להחלטתו ולקיימה, למרות שלא היו צד לבוררות מלכתחילה, ולפיכך היה על הנתבעות להעביר את כספי הפיקדון ל"דאדא" לאחר החלטתו של הבורר מיום 11/07/13.

38. חרף החלטת הבורר שניתנה לאחר פניית הנתבעות אליו, לא העבירו הנתבעות לדאדא את כספי הערבות והן המשיכו להתבצר בעמדתן כי עקב התנגדות טל אין עליהן להעביר את כספי העירבון בלא אישור בית המשפט את החלטת הבורר.

39. [סעיף 21 לחוק הבוררות](#) התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק הבוררות") קובע כי "בכפוף לסעיפים 24 עד 28 ובאין כוונה אחרת משתמעת מהסכם הבוררות, מחייב פסק בוררות את בעלי-הדין וחליפיהם כמעשה בית-דין".

40. אם כן, פסק בוררות מחייב את הצדדים לו ומהווה מעשה בית דין (כל עוד אין כוונה אחרת משתמעת מההסכם).

41. יוער לעניין זה כי [חוק הבוררות](#) בסעיף ההגדרות קובע כי "פסק בוררות" הינו "פסק שניתן על ידי בורר, לרבות פסק ביניים".

42. פסק הבוררות מחייב את בעלי הדין גם אם לא הובא לאישורו של בית המשפט. מהות האישור היא להביא את פסק הבורר למעמד של פסק דין שניתן יהיה לאוכפו ולהוציאו אל הפועל. **ראה** **בעניין זה ספרו של עורך דין ישראל שמעוני, "דיני בוררות - אופק חדש בבוררות", בעמוד 500** וכן ספרה של פרופ' סמדר אוטולנגי, "בוררות - דין ונוהל", כרך ב', בעמוד 851 ובעמוד 897.

43. **יפים לעניין זה דבריו של עו"ד שמעוני בספרו, בעמוד 504, כדלקמן:**

"סעיף 21 לחוק הבוררות פורש בפסיקה כך שפסק בוררות שניתן בין צדדים לבוררות מהווה מעשה-בית-דין ביחסים ביניהם, מכוח הסכמתם להליך הבוררות וללא תלות בשאלה אם אישר אותו בית המשפט אם לאו."

44. ברע"א 8630/07 לייב הירש בייגל נ' יעקב צפריד (פורסם בנבו [8.1.08]), קבע בית המשפט העליון בסעיף 14 לפסק הדין:

"פסק הבורר מחייב את הצדדים לו גם לפני שאושר (סמדר אוטולנגי, בוררות דין ונוהל, כרך ב, 897 (מהדורה רביעית מיוחדת, 2005)). פסק בוררות מחייב את בעלי הדין וחליפיהם כמעשה בית דין, בכפוף להליכים בדבר ביטול הפסק, ובאין כוונה אחרת המשתמעת מהסכם הבוררות (סעיף 21 לחוק הבוררות); רע"א 5793/05 אגודת בית הכנסת הגדול "שונה הלכות" נ' עירית נתניה ([פורסם בנבו], 11.9.07); רע"א 3640/03 דקל נ' דקל ([פורסם בנבו], 16.12.07); רע"א 1347/94 נציגות הבית המשותף, רחוב יפו 33, חיפה נ' דאהר, ([פורסם בנבו], 27.6.94), פסקה 6). אלא שקודם לאישור הוא אינו בר-אכיפה בהוצאה לפועל. האישור הופך את פסק הבורר לבעל מעמד הזהה לפסק דין של בית המשפט פרט לערעור (סעיף 23 לחוק הבוררות), מכאן, כי על הצדדים לקיים פסק בוררות שניתן במחלוקת ביניהם גם קודם שאושר, והאישור אינו תנאי לחובה לקיימו, למעט לענין היכולת לפתוח בהליכי הוצאה לפועל לצורך יישומו."

45. עוד ראה בעניין זה בש"א (ירושלים) 2020/01 שירותי בריאות כללית נ' דליה אטיאס, תק-עב 2001 (2) 1644, שם בית הדין האיזורי דחה טענתה של העותרת כי פסק הבוררות אינו מחייב אותה, שכן לא הוגשה בקשה לאשרו בבית המשפט, בקובעו:

"יש לדחות אף את טענת המבקשת כי המשיבה לא ביקשה את אישור פסק הבוררות. משניתן פסק הבוררות על הצדדים לבצעו כלשונו. עצם הסכמתם למסור את העניין להכרעת בורר כוללת למעשה הסכמה לבצעו. יתר על כן, משסירב אחד הצדדים לבצע את האמור בפסק הבוררות, ניתן לאכפו ע"י הגשת תביעה לבימ"ש, וכך נהגה המשיבה (ס. אוטולנגי, בוררות דין ונוהל, מהדורה שלישית מורחבת, ע' 403-404).

46. העולה מן המקובץ הוא כי בהתאם לפסק הבורר על הנתבעות חלה החובה להעביר ל"דאדא" את כספי הפיקדון, ובמיוחד לאחר שהסכימו לקבל על עצמן את החלטתו, דבר העולה מפנייתן לבורר מיום 07/07/13.

47. לא היה כל מקום כי הנתבעות תכנענה לדרישת טל ותמנענה מהעברת הכספים, כל עוד לא אושר הפסק על ידי בית המשפט המחוזי, מהחשש שמא טל יתבעו אותם, שכן כאמור פסק הבורר הינו מחייב בלא כל צורך באישורו על ידי בית המשפט ואישורו נדרש רק לצורך היותו אכיף בהוצאה לפועל.

48. אחזור ואדגיש כי למרות שפסק הבורר מחייב גם ללא אישורו על ידי בית המשפט, הרי שבמקרה שבפניי, פסק הבורר - בחלק המתייחס להשבת כספי העירבון - אושר על ידי בית המשפט המחוזי בפסק דינה של כב' השופטת שבח, ולפיכך ממילא לא היה מקום לטענות הנתבעות וטל לעניין זה.

49. אינני מקבל כל טענה מטענות טל לעניין הפיקדון ואציין כי נראה כי טל עשו כל שלא ידם כדי להכשיל את מימוש פסק הבורר ואת העברת כספי הערבות ל"דאדא".

50. אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

50.1. הנתבעות יעבירו ל"דאדא", את מלוא כספי הערבות המוחזקים ברשותן לאלתר, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית עד להגשת התביעה בסך של 13,146₪, כמפורט בכתב התביעה, ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל.

50.2. בנוסף, ישלמו הנתבעות לתובעות את אגרת התביעה כפי ששולמה בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל ושכר טרחת עורך דין בסך של 25,000₪.

50.3. אני מחייב את צד ג', טל, ביחד ולחוד, לשלם לנתבעות, סך של 13,146₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל, ובנוסף את סכום אגרת התביעה ואגרת הודעת צד ג' כפי ששולמו, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל, וכן לשלם לנתבעות שכר טרחת עורך דין בסך של 12,500₪.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ה, 14 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

עזריה אלקלעי 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)